

denek fölött szeretik. Be kell vallanunk, hogy a *Zendülők* és *Karinthy Capiláriájának* olvasása után megváltozik nézetünk ebben a kérdésben — és nagyon csodálkozunk.

(Páris.)

Elisabeth Bidou.

CORONA.

... A *Zátony* is teljesen élettelen képét adja egy nagy emberi fájdalomnak. Kiméri a magyar tragédiát a boltban ... Csodálom, hogy az egész magyar sajtóban csak *Makkay* püspök mert okos és bátor cikket írni róla.

Szabó Dezső, A Reggel 1931, jan. 26

Erdélyi német könyv.*) Az Erdélyi Szépmíves Céh első fordításkiadása.

Erdély reprezentáns magyar kiadóvállalata kiad egy erdélyi szász könyvet, amiben az író bizony nem a legszebb elismerés hangján nyilatkozik rólunk magyarokról. Ez a könyv második kiadását Münchenben érte, tehát a németeket is tájékoztatta arról, hogy milyen szörnyű sors is volt az, Magyarországon kisebbségben élni. Micsoda sértés volt a Czenkhegyre Árpádszobrot állítani, a brassói múzeumnak államsegélyt kínálni, megkívánni, hogy a szász iskolákban magyar nyelvet is tanítsanak!

Mi, akik ma kisebbségben élünk, szintén tudnánk egy-két regényt írni a kisebbségi sorsról. És azokban egy kicsit különb sérelmek lehetnének felsorolva, mint a Meschendörfer-könyvben. Szépséghibáitól eltekintve a könyv őszinte és emberi. Brassó története: aki nem tud semmit az erdélyi szászokról, olvassa el, mert nem kár elolvasni. Megírni sem volt kár. Csak éppen a magyarrafordítást lehetett volna megspórolni. Mert az erdélyi szászok ezerszer tanujelét adták, most és a múltban és ebben a könyvben, — hogy semmi közösséget nem vállalnak velünk. Se régen, mint többséggel, se most, mint testvérkisebbséggel. Kár akkor — a magyarázó előszó és utószó dacára — éppen ezt a könyvet kiadni.

Vagy mi még kisebbségi sorsban is örökké loyálisak maradunk?

(Hargita-váralja.)

Korponay Mária.

CSODABOGÁR.

Bölcsélet tényében I—III, Művészet és erkölcs, írta Csefkő József, Budapest 1934: ez olvasható egy 1933 nov. elején érkezett füzet címlapján. A kéjgáz és halandzsa színes keverékét nyújtó „általános metafizika” borítékjáról idézzük a következő fölhívást:

Szerzőnek a magyar szellemi élet *revízióját kivonatoló* munkája, Vörösmarty *fantasztikus* művei és R. Fodor Árpádnak a ténylegesen is katolikus magyar irodalom-történetírás hajnalpírját *megtartóztató* értekezése: Ady a modern individualizmus sodrában, még kapható a szerzőnél Újpest, Mária-u. 70, 11/a.

Amihez még hozzávehetjük a bölcselő szerzőnek azt az alaptételét (14. l.), miszerint „az igazság az a legkisebb közös többszörös, amelyen a jó és a szép.

*) Meschendörfer: *Corona*. Erdélyi Szépmíves Céh kiadása, 1933, 8'.